

Riggs, Ransom: Otok nenavadnih otrok, Votlo mesto, Knjižnica duš

16-letnemu Jakobu se življenje nenadoma spremeni, potem ko je priča grozljivemu umoru deda. Njegov ded, ki je 2. svetovno vojno preživel v nenavadnem zavetišču za otroke na valižanskem otoku, je Jakobu že od malega pripovedoval grozljive in bizarne zgodbe o pošastih, na katere je naletel v Evropi. Resničnost se vse bolj meša z dedovimi zgodbami in da bi se Jakob otresel nočnih mor ter podoživljanja dedove smrti, se

z očetom odpravi v Evropo, da bi raziskal dedovo skrivnost. Prične se pustolovščina, ki Jakoba pahne med otroke z nadnaravnimi sposobnostmi v času 2. svetovne vojne (Otok nenavadnih otrok in Votlo mesto) in srednjeveški London (Knjižnica duš).

Glinasti vojak je začel znova tavati po svoje. Enoch ga je s stopalom dregnil, češ naj se vnovič pridruži gruči ostalih. Zdelo se je, da so vsi podivjali, saj so trkali drug ob drugega. »Bojujte se, buziji!« jim je ukazal, in prav tedaj sem se zavedel, da ni res, da bi se preprosto zaletavali drug v drugega, temveč so se tolkli in brcali. »Poglej tole,« je rekel Enoch, pograbil enega od vojačkov, ter ga slekel. Potem ga je z obema rokama razpočil po sredi in mu iz lepljivih prsi odstranil drobceno, v krčih utripajoče srce. Vojaček je v trenutku postal mlahav. Enoch je držal srce med palcem in kazalcem, da sem si ga lahko ogledal. »Mišje srce je,« je pojasnil. »To znam naredit. Eni stvari vzamem življenje in ga dam drugi.«

Bradbury, Ray: Fahrenheit 451

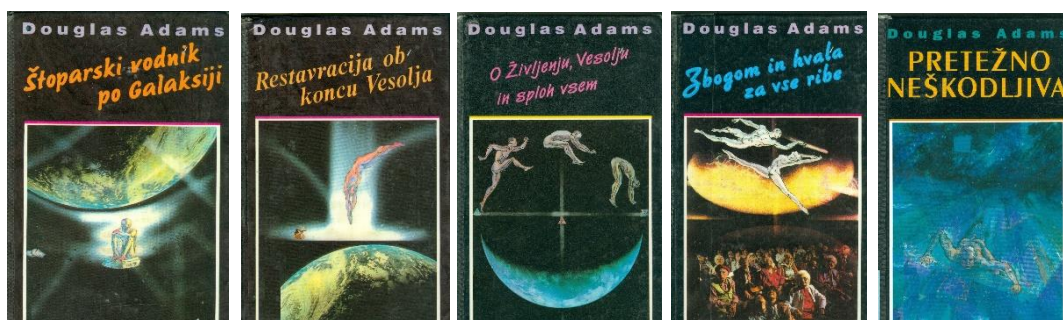

451 stopinj Fahrenheita (233 stopinj Celzija) je temperatura, pri kateri se vname papir. Glavni junak zgodbe je Guy Montag, eden od požarnikov (včasih so jim rekli "gasilci"), katerih naloga je odstranjevati in sežigati knjige. Svojemu poklicu je Montag sprva predan, a stik s svobodnjaško sosedo obrne njegov svet na glavo. Zamika ga, da pogleda v eno od teh knjig, ki jih vsak dan sežiga.

Knjige so bombardirale njegova ramena, roke in kvišku obrnjen obraz.

Goreča knjiga, malone tako poslušna kot golob s prhutajočimi krili v njegovih rokah. V medli, migljajoči svetlobi se je odprla stran, bila je kot snežni list in pazljivo potiskana z besedami. Zaradi naglice in vneme je imel Montag le trenutek časa, da si je prebral vrstico, ki pa mu je žarela v mislih še minuto zatem, kakor bi jo bili tja vtisnili z razžarjenim jeklom. Spustil je knjigo in takoj zatem mu je že padla v roke naslednja.

Adams, Douglas: Štoparski vodnik po galaksiji, Restavracija ob koncu vesolja, O življenju, vesolju in sploh vsem, Zbogom in hvala za vse ribe, Pretežno neškodljiva

Ena izmed najbolj slavni komičnih ZF serij. Zaradi gradnje hiperprostorske obvoznice je nekega dne Zemlja uničena. Arthurja Denta nekaj sekund pred uničenjem Zemlje ga reši Ford Prefect, Nezemljan pod krinko, ki se predstavlja kot brezposeln igralec. Arthur in Ford začneta svojo galaktično odisejado, na kateri doživita marsikaj.

»Samo brez panike,« je rekel Ford. »Mene se drži in se zabavaj. Galaksija je strašansko zabavna. Ampak potreboval boš tole ribo v ušesu.« Ford je držal v roki kozarec, v katerem se je povsem očitno zvijala rumena ribica. Arthur je zamežikal. Zaželel si je česa preprostega in znanega, da bi mu bilo v duhovno oporo. Čisto varnega bi se počutil, če bi imel ob sebi nekaj domačega, kot je na primer škatla ovsenih kosmičev. A je ni bilo.

Herbert, Frank: Peščeni planet (Dune), Mesija peščenega planeta, Otroka peščenega planeta

Trilogija Peščeni planet je za mnoge najboljše znanstveno-fantastično delo vseh časov. Dogajanje je postavljeno na peščeni planet Arrakis, kjer se rodbini borita za oblast, v tem boju pa pomembno vlogo igrajo tudi domači prebivalci, skrivnostni Fremeni. Prvi roman opisuje boj med rodbinama Atreides in Harkonnen, drugi se dogaja dvajset let po tem, ko Paul Atreides prevzame popolno oblast, v tretjem delu pa spremljamo dogajanje na planetu po Paulovem izginotju. Prestol je prevzela njegova sestra Alia. V središču romana sta Paulova otroka, dvojčka Leto in Ghanima, ki naj bi Alii pomagala obdržati oblast, a imata dvojčka svoje načrte.

Onkraj osrednje pustote za vrhovi, obsijanimi z mesečino, je ležala prava puščava – gole skale, sipine in vrtinci prahu, neraziskana skrušena divjina, na njenih obronkih in morda celo v samem središču pa so živele skupnosti Fremenov. Če bo kar koli zagotovilo prihodnost rodbine Atreides, bodo to morda prav Fremeni. Če le niso Harkonneni s svojimi strupenimi spletkami okužili tudi Fremenov.